

дашъ много, и пакъ но ще ся избавишь отъ ржцѣтъ ми. Тѣжкитѣ мжки ще тя накаратъ да припознаятъ Мохамеда за истинскій пророкъ, а мене за твой мжжъ. Само глупостъта ти ще стане причина да опиташь болѣитѣ на най-безмилостнитѣ мжки. Ти скоро ще забравишь и вѣржтж и народностъта си! Вречи ся, вречи да станешъ Турчиня и не оставяй младинжтж си подъ строгостътж на лютитѣ мжчения!...

Княгинята — О, пашю нито грознитѣ заплащвания, нито строгитѣ казнения, нито безмилостнитѣ мжчения не щжтъ никакъ отклони моето сърдце отъ истиннжтж вѣрж на спасителя мой Исуса Христа всичкитѣ твои безчеловѣчни наказания, които ще употребяшь за да мя принудишь, трѣбва да исчезнжтъ прѣдъ твърджтж моя вѣра. Безмилостивий чловѣче, пролей, пролей и моята певинна кръвъ, та дано твоята звѣрска ярость, която попи кръвъта на толкози мои еднородни братя, ся насити!....

Пашята — *(истегля си сабятж)* — О тя безобразна геурке!... Или ще ми ся врѣчешъ, или ще пролѣя мръснжтж ти кръвъ.

ЯВЛЕНИЕ X.

Горнитѣ двамата Арапи.

(Влиз отъ сѣльнжтж ся чова шомъ)

Първий Арапинъ — Господарю! огънь!

Вторий Арапинъ — Геуритѣ нападнахх на селото.

Първий Арапинъ — Ще ни изгоржтъ: